

ביאור בדרך אפשר

44 **שְׁזוּהִי** השירה והזמרה בשבתו של הקדוש-ברוך-הוא, מתוך תשוקה לדבוק
 45 באלוקות, בפסוקי דזמרה, היא ה**הִכְנָה** הראויה ל**רומם הנפש עד**
 46 **שְׁתוּכַל לִיחד היחוד דְקִרְיַאת-שְׁמַע כו'** להגיע להכרה והרגשה
 47 ביחוד ה' וביטול העולמות לאלוקות בדרגה העליונה של "יחודא עילאה".
 48 **אָמְנָם**, תְּכִלִּית הַפְּנִיָה המטרה
 49 האלוקית שאותה על האדם למלא
 50 בעבודת ה' היא לְהִמְשִׁיךְ 'רְצוּא וְשׁוּב' הַנ"ל 'להוריד' את התנועות
 51 הנפשיות של 'רצוא' – תשוקה לדבוק
 52 באלוקות עד כלות הנפש, ו'שוב' –
 53 עבודת ה' בתוך מגבלות הגוף והעולם,
 54 ב**בְּחִינַת כְּלִי** שמכיל וקולט את
 55 התחושות הנפשיות ונותן להן ביטוי,
 56 וְהִינּוּ עַל-יְדֵי לִימּוּד הַתּוֹרָה
 57 ב**בְּחִינַת בִּיטוּל** של המציאות
 58 האישית אל הקדוש-ברוך-הוא נותן
 59 התורה, וְזֵהוּ שִׁבְעֵפְקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן
 60 נאמר שנעשו "בְּיַד אֵימָר",
 61 מְלִשׁוֹן "אֵימָר" נאמר הַנְּזַכֵּר
 62 בַּגְּמָרָא תְּמִיד, ביטוי מצוי ושגור
 63 בַּגְּמָרָא, שְׁפִירוּשׁוֹ שְׁמִמְלִיא
 64 אֵימָר וְנִדְבָר כו', הביטוי
 65 "אֵימָר", היינו נאמר, מבלי לציין מי
 66 האומר, משמעו שהדברים נאמרו
 67 ודוברו ממילא, כמו דיבור שנאמר
 68 מאליו הִנְנוּ לִימּוּד תּוֹרָה באופן כזה
 69 שְׁהַדִּיבּוּר שֶׁל הָאָדָם הַלּוּמָד
 70 הוא בְּתַכְלִית הַבִּיטוּל מבלי כל
 71 תחושה של מציאות עצמית **עַד**
 72 שְׁאִינּוּ בָּא מַצַּד עֲצָמוֹ כְּלָל
 73 ואין בו כל ביטוי למציאות האישית
 74 שלו, אֲלָא נִדְבָר בּוֹ דְבַר הוּי'
 75 זו הִלְכָה⁵ דברי התורה שהוא לומד
 76 מִמִּילָא וּמֵאֱלֹוֹי כֵּאלֹוֹ הַדְּבָרִים
 77 נאמרים מעצמם. וְזֵהוּ עֲנִינּוּ וְדַבְרַת
 78 בָּם⁶ לימוד התורה שְׁלֵאֲחָרֵי
 79 וְאֵהָבֵת גו' שנאמר בקריאת שמע
 80 אחרי הפסוק "ואהבת את ה' אלוקיך...", כי את רגש הנפש לאהבת ה'
 81 המתעורר באמירת 'שמע ישראל... ואהבת צריך 'להוריד' ולהביא לידי ביטוי
 82 בלימוד התורה מתוך ביטול מוחלט לאלוקות. וְעַל זֶה נֶאֱמַר "בְּיַד
 83 אֵימָר בֵּן אֶהְרֹן הַכֹּהֵן", פִּדּוּעַ בַּקְּבָלָה חֲסִידוֹת שְׁעֲנִינּוּ שֶׁל
 84 אֶהְרֹן הַכֹּהֵן הוּא בְּחִינַת אֵהָבֵת רַבָּה אַהֲבַת ה' בדרגה גבוהה,
 85 וְהוּא אֶהְרֹן הַכֹּהֵן הַמְּמַשֵּׁיךְ לַכֹּל אֶחָד וְאֶחָד הַכֹּהֵן הַזֶּה לְהִיּוֹת כָּל

1 נאמר בפסוק הפותח את פרשת השבוע, פרשת פקודי:
 2 אֲלֶה פְּקוּדֵי סִכּוּם הַחֻמּוֹרִים שֶׁנִּימְנוּ בַּמִּלֻּכָּה הַמְּשֻׁכָּן הַנִּקְרָא מְשֻׁכָּן
 3 הַעֲדַת אֲשֶׁר פָּקַד שֶׁנִּימְנו עַל-פִּי מֹשֶׁה עֲבַדַת הַלְוִיִּם בְּיַד
 4 אֵימָר בֵּן אֶהְרֹן הַכֹּהֵן¹. וּמִבְּאֵר עַל כֵּךְ בְּלִקּוּטֵי תּוֹרָה²
 5 לארמ"ר הזקן, שְׁמִשְׁכָּן
 6 הַעֲדוּת" הוּא עֲנִינּוּ יְחִידָא
 7 עֵילָאָה, אַחְדוּת ה' וביטול העולמות
 8 לאלוקות בדרגה נעלית יְחִיד י"ה
 9 החיבור והייחוד כפי שהוא בשתי
 10 האותיות הראשונות של שם הוי', יו"ד,
 11 ה"א, וא"ו, ה"א שְׁבַפְסוּק³ שְׁמַע
 12 יִשְׂרָאֵל ה' אלוקיני ה' אחד,
 13 ו"פְּקוּדֵי הַמְּשֻׁכָּן" הוּא עֲנִינּוּ
 14 יְחִידָא-תַּתְּאָה, אַחְדוּת ה' וביטול
 15 העולמות לאלוקות בדרגה תחתונה
 16 יְחִיד ו"ה החיבור והייחוד כפי
 17 שהוא באותיות וא"ו, ה"א, בשתי
 18 האותיות האחרונות של שם הוי'
 19 שְׁבַפְסוּק⁴ וְאֵהָבֵת את ה' אלוקיך,
 20 שְׁהוּא עֲנִינּוּ הַאֵהָבֵת שְׁנִמְשֻׁכָּת
 21 מִהַשְׁכָּל וְהַטַּעַם ולכן היא בדרגה
 22 נמוכה כי היא מוגבלת בהתאם לרמת
 23 השכל והטעם שמעורר ופועל את
 24 האהבה.
 25 אַךְ הִגָּה קוּדְם קְרִיאת-שְׁמַע
 26 שהתוכן שלה הוא שני העניינים
 27 האמורים של "יחודא עילאה" ו"יחודא
 28 תתאה" תִּקְנּוּ אֲנָשִׁי כְּנֶסֶת
 29 הַגְּדוּלָּה שֶׁתִּקְנּוּ וְסִדְרוּ אֶת נוֹסַח
 30 הַתְּפִילָה פְּסוּקֵי דְזַמְרָה, פְּרָקִים
 31 של שבת ושירה לקדוש-ברוך-הוא
 32 (מתוך ספר תהילים) שְׁזֵהוּ עֲנִינּוּ
 33 עֲבֹדַת הַלְוִיִּם בְּשִׁירָה וְזַמְרָה
 34 בְּרְצוּא וְשׁוּב' כו', כְּנֹבֹאת
 35 יְחֻזְקָל על מראה המרכבה העליונה
 36 נאמר (יְחֻזְקָל א, יד) "והחיות
 37 [המלאכים הנקראים "חיות הקודש"]
 38 רצוא ושוב". והמשמעות הפנימית של הדברים היא שמצד אחד יש בהם
 39 תשוקה ורצון להתעלות למעלה ("רצוא") ומצד שני נרגשת בהם הכוונה
 40 האלוקית לרדת ולהאיר למטה ("שוב"), וכך גם בעבודת ה' של כל אחד
 41 מישראל, יש שילוב של תשוקה לדבוק באלוקות עד כלות הנפש ("רצוא")
 42 ומילוי השליחות המוטלת על הנשמה כפי שהיא למטה בנוף גשמי ובעולם
 43 גשמי, והתנועות הנפשיות של 'רצוא' ו'שוב' באות לידי ביטוי בפסוקי דזמרה